

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly by
The Ukrainian Labor News Ass'n
c/o. Pritchard & McGregor Sta.,
Winnipeg, Man.
Subscription \$4.00 a year.
Telephone: St. John 1465

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
видаються для робочого людю —
виходять два рази в тиждень
заказом Видавничого Товариства
Українських Робітничих Вістей.
Передплата \$4.00 на рік.

Редакція за оголошення не відповідає.
Редакція рукописів не звертає.

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
c/o. Pritchard & McGregor Sta.
Winnipeg, Man.

СВОТ І ЧУЖИ.

Националісти-шовіністи завжди голосять, що все те, що є "своїм" по національності, є гарним і пожиточним, а те, що є чужим по національності, є погане і шкідливе. Інтернаціоналісти знова також кажуть, що є "свій" і "чужий", але не по національності, а по класі.

Теперішній побут петлюрівських недовитків в Східній Галичині і недавній побут там червоної армії багато причинилися до дійсного розуміння слів "свій" і "чужий". Українське населення Східної Галичини мало нагоду закоштувати петлюрівських — вибачайте за слово — "вади" в тих повітах, де не давали бути польській пані, а також і радянської влади — в тих округах, катри були заняті червоною армією. Петлюрівська "армія", петлюрівська "влада" мала бути ніби "своєю", українською, отже і прихильною до укр. населення; радянська-ж влада і червона армія, після писаня укр. націоналістично-шовіністичних газет мала бути "чужою", "московською", отже тим самим і ворожою до укр. населення. Так принаймні представляють справу ті, котрі промовчують все те, що діяло ся в Східній Галичині під петлюрівським погромницьким беззаконням з одної сторони, а радянською владою — з другої сторони.

Після вістий поданих старокраєвими укр. протибольшевицькими газетами "Вперед!" "Громадською Думкою" і "Укр. Прапором, петлюрівські недовитки з погромницько-отаманом на чолі, які стали на службу польським панам, поповнили ось які злочини над українським населенням в Східній Галичині і в її суєздстві:

Розстріляли в однім лише Каміні Подільськім 400 українських селян, які стали в обороні свого майна перед рабунком утікаючих з України польських дезертирів.

Реквірували насильно в українських селян Східної Галичини все добро для своїх потреб, себто для потреб петлюрівської — павленківських бандитів, які назвали себе "українською армією". Забирали силою українських селян і робітників до війська, щоби вони боролися польських панів перед українсько-російською червоною армією.

Рабували в розбишацький спосіб українських селян. Арештували і ще арештують укр. селян, робітників і інтелігенцію.

І що найбільш злочинне — найбільш ганебне — Мордували українських селян, робітників, а навіть попі, насилували українські жінки і дівчат, а навіть 10-літні дівчатка-діти.

Отсе факти, котрі, хоч як на перший погляд неімовірні, є однак правдиві, бо їх подають самі петлюрівські газети. Се злочини і безцільність, котрих могли допускати ся не люди, лише звірі!

І всі ті чорні діла робили не Москалі, не Німці, не Польки, — а "свої", "рідні", "українські війська" під проводом збанкрутованого "національного героя" Петлюри і його "генерала" Павленка.

Банди під проводом цих двох толовних погромщиків і бандитів допустили ся таких злочинів на українському населеню, яких воно еще від нікого не знало.

Се були "свої". Яке-ж було під радянською владою в Східній Галичині? Як було під "окупацією" "чужої" червоної армії? Перше треба зазначити, що згадані в горі старокраєві газети подавали, що в Галичині оперували по большевицькій стороні проти Польків і петлюрівських недовитків якраз українські війська під командою буншого петлюрівця, отамана Волоха. Отже і по національності ці червоноармійці були "свої", а не "Москалі" або які інші. Але се не важне. Хай би вони були і Росіянами, чи Литовцями, чи Татарями — важне тут те, якій справі вони служили, за кого боролися, а тим самим і як поводити ся з українськими селянами і робітниками Галичини?

Вісти про побут большевиків в Східній Галичині в старокраєвих газетах, які дотепер наспіли по сьб бік океану, є дуже скупи. Раз було подано, що в занятій большевиками часті Сх. Галичини "ділчів, купців, банкірів та інших посідаючих, визаснено. Відібрано їм власність землі та копаель, та проклядано се власність народу. Власність селян остає ненарушена". Інший раз було донесено, що "дня 18. серпня відбував ся в Тернополі перший з'їзд представників сільських революційних комітетів. Було присутних 106 люда, представників 60 сіл". Знова в особій кореспонденції до львівської "Гром. Думки" про побут большевиків в Стрию було подано, що по приході большевиків до Стрия уринув того міста перебрали в свої руки вибрані цілим населенням представники, а також само населення зорганізувало міліцію та вибрало для неї команданта.

Про жадні насильства, рабунки або погроми зі сторони большевиків в Стрию, чи в інших місцевостях — укр. протибольшевицькі газети ні словом не згадували.

Такі уривкові вісти про побут большевиків в Східній Галичині находимо в старокраєвих протибольшевицьких газетах. Вістий не багато, але які є, то прихильні большевикам. Важне тут те, що уступлено: російсько-української червоної армії населення з опущених нею околиць не доносить нічого про якісь насильства під большевиками.

Значить отже, що жадних насильств під ними не було. Значить, що червона армія і радянська влада, якою-б вона не була по "національності", вона є селянсько-робітничою і тому була прихильною до укр. селян і робітників в Східній Галичині.

Порівняти тепер, які злочини поповняли і ще тепер поповняють в Східній Галичині петлюрівські погромщики, які називають себе "українською У. П. Р." і "українською армією", а які поводити ся і що робила в тій самій Сх. Галичині російсько-українська армія і радянська влада, котру націоналісти-шовіністи називають "московськими наїздниками і окупантами". Вісти про одних і других брані з тих самих-укр. протибольшевицьких жерел. Кождий і найменш свідомий робітник побачить, що петлюрівські банди, хоч були і українськими, але тому що служили орудем в руках міжнародної буржуазії і реакції, вони робили те саме або ще й гірше, що й банди Денкіна чи Пласудського.

Зивають націоналісти-шовіністи "московськими наїздниками" — власність ділчів, купців, банкірів і їм подібних була проголошена народною, озмо населення вибирало собі управу міста і міліцію, а про рабунки, морди і потроми та насилування 10-літніх діттих ніхто і не чув.

БЛОКАДА ДУМКИ.

(Статя проф. Н. КАМЕНЬШКОВА в петроградськй "Труді")

Наші товариші, делегати Профсоюзів поїхавши до Англії, будуть протестувати проти той блокади думки, якою душити нас антанти. Вони будуть апелювати до кращих робітників міжнародних наукових заведень і домагаги ся зняття з Совітської Росії також і блокади думки, яка перешкаджає науковій роботі цілої земської кулі.

Ось вже три роки ніякі наукові здобутки, отримані в совітській Росії, через сю блокаду не можуть стати власністю цілого світа, вони не можуть розвивати ся по цілій земській кулі на користь цілого людства.

Если здобутки суспільних наук, отримані Совітською Росією, представляють ся імперіалістам антанти небезпечним в розумінню зараження Європи большевизмом, то треба запитати сих просвічених Англіїців, яку небезпеку для культури цілого світа представляють досліди і відкриття наших совітських астрономів, математиків, фізиків, метеорологів, хемиків і інших учених.

Чому відкриття наших обсерваторій, маючих міжнародне значення, як наприклад, Пулковської, Головної Фізичної в Петрограді, Магнітної в Павловську, Сейсмическої стації нашой Академії Наук, не можуть бути передані цілому світові для детального розслідження і простудіювання.

Чому наукові інструменти і прибори, замовлені нашим науковими інституціями в Англії і в інших краях Європи і Америки еще до блокади і вже виготовлені, не пересилають ся до Совітської Росії, щоби тут, в краю робітників і селян, служили на користь цілого людства, помагаючи в наукових здобутках нашим ученим.

Чому, нарешті, антанта, яка дотримає Совітській Росії за непризнаване міжнародного права, сама ломить міжнародне право, не виповнюючи постанов міжнародних конгресів учених про загальну наукову звязь і обміну науковими працями між науковими заведеннями цілого світа, і чому антанта не допускає до Совітської Росії наукових журналів, книг, бюлетнів, телеграм про наукові відкриття, циркулярів і праць наукових міжнародних заведень.

Всі ті виники просвіченої антанти, вимірені на здушене думки і науки, можна подтвердить великим числом фактичних наукових матеріялу, але розміри газетної статі не дозволяють цього зробити, і я наведу тільки декотрі з них:

1. Вересня 1919 р. відкрив Селіванов в констеляції (звездодоборі) Цефея комету. 3 вересня про се відігте було розіслано з радіостації Дітгочого Села радіо на чотирох мовах: російській, німецькій, французській і англійській і зроблено оповіщення у всіх великих газетах Совітської Росії. Чи перепустила се радіо антанта, чи салідаи за сею метою інші обсерваторії світа, ми нічого не знаємо, навіть не знаємо, до кого належить пріорітет відкриття сеї комети. Далше, наш Пулковський астроном Тіхов запримітив вперше спосіб означення роду комети після порівняння її спектра і показав, що ся нова комета споріднена з кометою Брукса 1911 р. Про се відкритте і означене роду нової комети ми не можемо сповістити цілий світ для детального простудіювання і провірення.

В послідній протястий Марса в 1920 році в Пулковській обсерваторії зауважено 9. мая на Марсі туманні облаки такої значної величини, що в нїм зникли всі подробиці поверхності Марса; се вказувало на якусь величезну бурю, яка розіграла ся на Марсі. Були замічені на Марсі значні зміни в нарисах головніших витворів на його поверхності, були відкриті площі і нею в тих частях Марса, в котрих буває ранок і вечір, і переміна в красках моря Марса, що потвердило погляд Лавела про існуванне на Марсі ростиности. Як жаль, що всі ті відкриття, зроблені у нас, в Совітській Росії, тільки ізза просвіченої блокади антанти не могли бути в свій час відомі цілому світові для детального розслідження на головних обсерваторіях земської кулі.

Відомий наш астрофізик Костинський вперше на цілім світі отримав в сім роді в Пулковській обсерваторії фотографічний знімок товаришів Урана. Се відкритте має величезне міжнародне значення, так як воно ляже в основу провірення теорії руху товаришів планет, як мало вже місце подібне спостереженне Костинським кілька тому назад товаришів Марса, прийняте потім в Берлінській Академії Наук. 5-го червня с. р. Сейсмическа стація нашой Академії Наук замітила величезний катастрофічний землетрус на Алясці і в північній Японії. Наші сейсмографи прорвали блокаду, і записали сей землетрус, і означили його силу а навіть місце, де відбув ся сей землетрус. Не можна замовчувати відкриття і спостережень нових перемінних звезд, яркості туманности звяздіяних паралаксів, хитань ширини, означення академіком Белопольським шкортости руху товаришів Юпітера після періодичних темних ліній їх спектра і спостереження спектрально-ділчійних звезд. Як жаль, що всі ті відкриття, зроблені в Совітській Росії, не можуть бути ізза блокади антанти передані цілому світові для простудіювання і розслідження.

Хіба можна не обурювати ся слідующим фактом, одніючим по справедливості культуртрегерство просвіченої антанти.

Пулковська обсерваторія замовила в Англії еще до блокади зеркала для великого рефлектора в 1 метер діаметром, рефлектор на 32 цалі в діаметрі, спектрограф з штучним віддаленем 7 метрів і об'єктивом з 13-метровим штучним віддаленем.

І що-ж. Всі ті великі своїми розмірами інструменти були готові і заладовані на корабель, але просвічені англійські імперіалісти напустили їх до некультурної Совітської Росії і знова забрали з корабля. Нехай знають працюючі всіх країв, що знаярди культури і знаня імперіалісти антанти не хотять випустати до Совітської Росії для наукових здобутків на користь цілого людства. Хіба се не ганьба. Навіть більше, ми відітати сею блокадою антанти від участі в працях міжнародних наукових заведень і не можемо користувати ся навіть річниками і записками, виданими міжнародними науковими заведеннями для наукових праць на цілій земській кулі.

Наприклад: на будучий 1921 рік наші обсерваторії не мають ні одного річника, а в біжучий 1920 р. їх було всего 2 примірники на цілу Совітську Росію — один в Пулковській і один в Москві, а Казанська обсерваторія, наприклад, мусіла була переписати сей річник-книгу в 40 друкованих аркушів. Ст річники і ин. видають ся міжнародними виходючими інституціями 5 літ наперед і розсилають ся по всіх обсерваторіях цілого світа для пляномірної наукової праці по досліджуванню небесних явищ і світла.

Ізза недостачі фотографічних плит, потрібних для Пулковської обсерваторії, і фотографічного паперу — для Сейсмическої стації, приходиться ся скорочувати програму наукових досадів і в скорім часі прийде ся навіть перестати працю по небесній фотографії і найбільш відчуваючу реєстрацію землетрусів.

Ось вона страшна блокада думки, котрою душити нас антанта. Хіба-ж се, не ганьба. Піся того, як ми бачимо, як імперіалісти антанти перепускають зброю і воєнні матеріяли для ворогів Совітської Росії, але не перепускають знарядів культури і знаня до Совітської Росії, душать науку і не дають розвивати ся її на цілій земській кулі, не допускаючи до участі в загально-науковій праці Совітської Росії, яка займає мало не п'яту часть цілої земської кулі, — після всего того чи можуть імперіалісти антанти носити високу назву людей?

3 РЕВОЛЮЦІЙНОГО ЖИТЯ.

"Ми кричали від радости, як божевільні, коли ступили на російську землю. Нарешті-то! Червоний прапор Совітської Републики!" — оповідає один молодий заграницний товариш. Нам, привикшим вже до того, що комуніст — не в підполі, що він не повинен завжди оглядати ся, що за ним не гонять ся поліційні шпїгуні, що комуністів не стріляють, як скажених собак, нам се все видає ся зпочатку чимось дуже наївним.

Але в сім криють ся безодня між капіталістичним світом і пролетарською диктатурою. Колись, в добрі старі часи ховської скали і ручної соціал-демократії, спокійних парламентарних промов і першомайських святковань "без порушення порядку" — Другий Інтернаціонал скликав свої конгреси найпокірнійшим мирним способом. Депутати, все поважні парламентарні "батьки", їхали з мафортом в І. або П. класі, мали спальні вагони, ресторани і все, що потрібне. Буржуазія з охотою давала їм "всі вигоди". Чомуби ні! Вона добре знала. Се люди — ручні. Нехай собі балакають і закуеують. Нехай сотки разів скажуть слово "соціалізм". Се навіть не шкодить. Поговорять — і розідуть ся домів, розсядуть ся по своїх канцеляріях, парламентарних місцях. Все йшло так спокійно і "мило".

Ах, як все те далеко позаді! Тепер зникло спокійне життя і добродушне відношене хазяїна до робітника. Кроую і порохом наповнений воздух, всюди чуєть ся стрілянина і буржуазія в своїм божевілью нищить ліпших робітничих борців.

І як далекий наш світовий огляд від попередних конгресів.

І ось товариш Н. делегат комуністичної партії одного з найбільших країв. Девять куль в тілі, багато тяжких легав при смерті, прострелений бігмом. Ранений брав участь в нових боях. Насилу уникнув смертної кари. Втїк з тюрми "першої класи" Прибув до нас тайними дорогами. 9 діл сидів скорчившись в вузькій шафі, без харчів, без можливости вийти на двір. Ноги попухли від сидження, мочити кровью. Був близько до втрати притомности. Але все-ж таки доіхав, все-ж таки вже тут!

Молодий товариш, другий делегат провів захований на кораблі много тижнів. Возили його як кусок вугля серед рештот вугля з краю до краю. І все-ж таки дібрав ся! Через гори, кордоани, застави, колочі дроті, фронти, з небезпкою для життя, їхали наші товариші до Москви і Пїтера—міст освячених кровю повставших робітників, Молоді-комуністи їхали з далекого краю, але не доїхали: зїстали убиті в дорозі. Смертельний бій йде по цілому світі: бунші раби йдуть до посліднього атакую. А поле сеї величезної картини?

От недалеко від нас Фінляндія, многоградальна країна здавленого пролетарського повстання.

Вісти з Росії доходить і до фінляндських робітників. Дійшло і велике слово "суботник". Там панує розгулявши ся біаогардійщина. Там нема потреби працювати для капіталістів. Але "суботники", цілком інакші, зворушаючі і святі, є — вони на могилах погибших "червоних". Приходять старенькі матери, жінки і наречені розстріляних і прибирають могили погибших. Мушнни і жєнщини присягають тут перед комунізмом, готують ся до нових битв.

Або погляньте на далеку Італію. По цілім краю, на фабриках і заводах, в касарнях і пристанях — жують нові, народім зложені пісні: про Леніна, про большевизм, про російську революцію, про Петербург. Их співають всі працюючі. Про російських робітників складають легенди. В большевизмі бачуть євангеліє соціалізму. (В одній пісні так і говорить ся: Bolchevismo — vero socialismo. Сє дійсний соціалізм!). По всіх містах і селах несеть ся сєй поклик: Bolchevismo!

Народжуєть ся новий світ, нові люди, нові партії, новий рух, нові пісні, йде нова боротьба.

Товариші! Ми нищі і городні, чи-ж не повинні ми бути щасливі, що розіочали таку-боротьбу.

Н. Бухарін.

НЕНАСИТНИЙ ФРАНЦУСЬКИЙ КАПІТАЛ.

Чому уряд Франції визнає уряд царського генерала Врангеля, про якого говорять, що він є овертим сторонником німецької орієнтації так зневаженої Французями? Чому Франція попірає його всякими засобами: дипломатично і військово? Чому вона натискає на уряд Польщі не заключати з радянськими республіками з Росією і Україною, мира, а воявати з ними до посліднього польського і петлюрівського салада? Чому вона мобілізує всякі реакційні сили від банд Гортаго починаючи а скинчивши на російських і українських чорносотенцях, щоби при їх помочи розбити, роздавити російську і українську пролетарські держави? Чому вона вислала до Врангеля як свого офіційного представника маршала Жоффа?

Не се все дає нам докладну відповідь договір, який заключила Франція з генералом Вранглем, а який подає нам лондонська часопись "Daily Herald". Після сього договору зобовязуєть ся ген. Врангел:

1. Признає за правом першенства всі російські державні і муніципальні довги Франції, які мають бути заплачені зі складаними відсотками.
2. По завлепеню радянських республік переіміне Франція давні російські позички на нову позичку з річними процентами 6½ від ста, які мають бути сплачені протгоом 35 літ.
- 3) Як гарантія сплати довгів і процентів служить: а) Віддане під експлоатацію Франції всіх залізничих догіг європейської Росії на протяг... літ. б) Віддане Франції на протяг... літ дозволу на побиранне цла на суші і у всіх пристанях Чорного і Азовського моря. в) Видача Франції збіжжа з України і Кубані на протяг... літ. г) Оставлене Франції три четверті вивозу нафти і бензини. д) Видача Франції, одної четвертої продукції вугля з Донещкого басейну на протяг... літ.

Увага. Скількись літ, в повніших точках буде означена в повнім договорі. Точки б), в), г), увійдуть в силу зараз по занятю Вранглем радянських територій. Грошева сума добута з вивозу перших товарів має бути ужита на сплату давних російських від-

сотків.

4. До російських міністерств фінансів і промисловости входить урядові французьких міністерств фінансів і промисловости.

5. Росія зобовязуєть ся завести військову службу в передвоєнних нормах.

6. Франція бере на себе зобовязанне відновити продукцію російських фабрик зброї і амуніції і заосмотрити нову армію. Франція і Росія закладають зацілно-відпорну угоду на 20 літ.

Отже тепер бачимо, чому Франція уживає всяких зусиль, щоби здавити і знищити "розбійничих" большевиків. Тепер нам ясно, як то вона боронить людство-перед залливом большевицького "варварства", "дикунства", бандитизму" і т. д.

Розбійничий, імперіалістичний капітал Франції не має спокю, він сам хоче здерти з українського і російського селянина і робітника старі і нові міліярди, хоче зрабувати всі багатства України і Росії, хоче загарбати збіжжє, нафту, вуголь, бензину і т. д. з українського і інших народів і сей рабунком, сей розбій серед ясного дня називають французькі імперіалісти обороною людства перед варварством большевизму!

Вся дика ненависть французьких капіталістів, яких обороняє і якими вислугуєть ся славетна французька "демократична" республіка, проти большевиків і радянських, пролетарських республік Росії і України, — походить від того, що совітська Росія і радянська Україна не признають довгів, які колись затіянув цар і його банда у французької буржуазії, і не хочуть допустити до сього, щоби французькі капіталісти, банкіри, фабриканти, акціонери і всяка инша імперіалістична агра, стягли з українського і російського працюючого людю останню шкуру та висмоксували поплідну каплю крові.

Таким чином для міліярдів французьких банкірів і капіталістів воле Врангеля і проливна потоки невинної крові українських та російських селян і робітників; для заспокоєня ненаситного французького капіталу проливна польський селянин і робітник свою кров на полях Литви, Білорусії і України; для інтересів французької імперіалістичної буржуазії виточе головий отаман Петлюра з українського робочого людю море крові і лупить ся з його найтяжшим ворогом, з царським генералом Вранглем.

Через французьких імперіалістів немає отже мира на світі, через них безліпное леть ся кров, через них потопає ціле працююче людство в безодні нужди і безграничних заліднів. І тому, як довго іст-валожд олюет як "тепшеє аїзія має силу гнобити, визискувати і експлоатуувати, так довго немає єупокю, немає дєбра на світі. Тільки на руйнах капіталу і буржуазного ладу може зродитись воля, щастє і мир для усього людства. Для того мусьєть всі працюючі світа бороти ся всіми силами з капіталом і його лакеями Врангелями, Пїлсудськими, Петлюрами, Петрушевичами і ин. аж до повної побди пролетаріяту. ("Нова Доба").

Німецькі соціалісти за бойкотом Польщі.

"Vorwaerts" і "Freiheit" оголошують відозву обох соціалістичних партій від імени союзів німецьких транспортних робітників до ганського зєднання професіональних союзів і робітничих рад, в якій визнаєть ся ганських робітників задержувати всякі воєнні пересилки для Польщі, які в загалі всі пересилки, які мають бути ужиті для уруження реакціонерів.

Стан облоги в Хорватії.

В Хорватії заведено заострений стан облоги, з причини заворушень. З Білгороду вислано для їх подавлення військові відділи.